

Виходить у Львові щодня (крім неділь і гр. свят) о 5-й годині по полудні.

Редакция і
Адміністрація: урядова
Чарнецького ч. 13.

Письма приймають тільки франковані.

Рукописи звертають тільки на окреме жадані і за зложенням оплати поштової.

Реклямації вважати тільки від білати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в агенції дневників пасажа Гавемана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінції:

на цілий рік К 4.80
на пів року „ 2.40
на чверть року „ 1.20
місячно . . . „ —.40
Поодинокое число 2 с.

З поштовою перепискою:

на цілий рік К 10.80
на пів року „ 5.40
на чверть року „ 2.70
місячно . . . „ —.90

Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

(З ради державної. — Чеський голос про угоду і переговори. — З полудневої Африки).

На передвчерашнім засіданню палати послів вела ся дискусія над бюджетом залізниць державних. Польський посол др. Старжинський цифрами доказував, що рентовність галицьких залізниць льокальних з року на рік збільшає ся. Удержавнене північної залізниці повинно наступити з днем 1. січня 1904. Лінія Львів-Вінники-Бережани-Підгайці єсть конечна, як також получене Львова з Варшавою. Сею лінією сполучено би Чорне море з Балтійським. Півзд на лінії Львів-Белзець робить 7 км. на годину, бо жадують угля. Всюди єсть великий брає вагонів. На закінченє бесідник домагав ся заведеня польского языка у внутрішнім урядованю на залізницях. — Бюджет міністерства залізниць ухвалено разом з резолюцією Колішера, аби правительство через уложене відповідної тарифи хоронило австрійський промисл. Відтак приступила палата до дискусії над бюджетом міністерства рільництва. По рефераті п. Козловского засіданє замкнено.

На вчерашнім засіданню по відчитаню ін-терпеляцій предложили соціялісти нагале вве-

сене в справі предложеня міністерства війни в делегаціях, дотикаючого видатку на нові армати. В дискусії над тим внесенєм виголосив довшу промову пос. Дашинський. В голосованю палата відкинула наглість, почім приступлено до парад над бюджетом рільництва. Міністер рільництва Джованеллі в своїй промові зазначив становище правительства супротив ріжних жадань палати і заявив, що старанєм правительства буде все підпиране рільництва. З галицьких послів промавлили Созанський і др. Гладишевский, котрий обговорював незавидне положенє руского селянства і домагав ся від правительства 10 міліонів корон на заснованє селянського банку. Засіданє скіячило ся по 9 годині вечером; слідуюче відбуває ся нині.

Про стан угодової справи подають Narodni Listy таке справозданє на основі півурядових інформацій: „Наколи з угорської сторони хотять уможливити дальші пересправи, то повинні заявити рівну міру готовости, як австрійське правительство у виражених ним бажанях і предлогах. Угода не є угодою, наколи лише з австрійского боку мають бути зроблені уступки. Австрійське правительство показало вже свою готовість, позаяк не обставало при ревізії угодових предлог, якої вимагано в парламенті і в суспільности. Правитель-

ство не вимагає більше, як сего потребують жизнені інтереси Австрії, оно бажає лише забезпеченого в своїм естнованю промислу, котрий не був би в кождім угорскім комітаті наражений на иньшу практику і бажає такого господарства сільского, котрого інтереси не були би виставлені на страти наслідком яскравого нарушуваня ветеринарийних приписів з боку угорских властей. Коли отже угорське правительство бажає угоди, то повинно зблизити ся до австрійского становища“.

То річ певна, що в найвищих міродайних кругах бажать удержаня економічної і торговельно-політичної звязи поміж обидвома державами, а так само там бажать виминати всяких пересимень кабинетових і парламентарних як і пересилєня у відносинах обидвох держав до себе. В тім дусі мають єї найвиші круги впливати на угорське правительство, але який се мати ме успіх, покаже ся небавом. З остро-го і напасливого тону угорских часописей против Австрії і австрійского правительства можна бачити, що Мадяри ані крихти не хотять із свого становища уступити. В понеділок в угорскім соїмі виголосив Франц Кошут пламенну річ, в котрій називає домаганя Австрії нечувано пересадними і заповів іменем радикальної партії найострійшу опозицію супротив того „походу“ Австрії на Угорщину. Єго ра-

66. Передрук заборонений.

УАРДА.

Новість із старого Єгипту.
Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з двамаїцктого німецького виданя.)

(Дальше.)

Пентаур ляг спочивати на ту просту постіль, а она здавала ся єму м'якшою як би шовкова постіль якої королевої, але сон таки єго не брав ся.

— За надто сильні чувства наповняли єго серце і морочили єму голову.

Ще стояли звізди на небі, коли він схопив ся з постелі, поклав на ню лікаря і вибіг на двір.

Коло хати мисливого буркотіло сьвіжецьке гіреке жерело. Він пішов до него і занурив лице в студену воду і пустив єї по цілім своїм тілі. Єму здавало ся, як би він мусів очистити ся аж до самої душі, не лиш від бруду з довгих тижднів, але й від отчаяня, від ганьби й огірчення тай від того, що стикав ся з пороками і протактвом.

Коли наконець відступив ся від жерела і вернув назад до хати, чув ся таким чистим як би раненько в сьвято в Сетівім домі, коли

то скупав ся і убрав ся в сьвіжу одіж з білого як сніг полотна. Взяв сьвяточну одєжу мисливого, убрав ся в ню а відтак виїшов на двір.

Мов би чорні тучеві хмари видів він перед собою величезні маси скал, а понад ними сине небо з тисячами зірок.

Розкіш свободи і чистоти підняла єго душу а радієть якою він віддихав була так сьвіжа і легка, що він як би на крилах або як би несений невидимими руками виїшов по стрімкій стезиці аж до темної маси вершка гори.

Мквійсьє козоріг перейшов єму дорогу і втіваючи ліз зі своєю самичкою по стрімкій стіні, а він відозвав ся до зьвірят: я не зроблю вам нічого.

Коли він виїшов на маленьку рівнину при споді порепаного ірапітового вершка гори, пристанув там. І знову зачув він, що десь коло него журчить жерельце, трава по котрій він ступав, була вохка і покрита тоненькою блискучою верствою леду, в котрій відбивали ся звізди, що поволі чим раз більше погасали.

Він споглянув на ті ніколи неспочиваючі а вічно стоячі на однім місці сьвітїла на небі, відтак на вершок гери, то знов в глублину і далеку даль.

Поволі зачинала темнота прояснювати ся; маса гори, що спливала ся з пощю, вичиняла своїм сьвіт'ячим вершком, котрий окружала мов би дим легенька хмара, що раз в раз різніше і виразїйше. З оази і других долин під єго ногами піднімала ся білава мрака зра-

зу як би якась тяжка маса, а відтак розділяла як і летїла легенько до него і до неба.

Глибоко під ним плавав у воздуху величезний орел, одиноке живе сотворіне, як далеко і широко було видко.

Торжественне мовчанє окружало єго довкола і не було чути ні найменшого голосу, а коли орел сьветив ся і щез з єго очий, а мрака опала глибоше, тогди подумав він собі, що стоїть високо понад вєім сотворінем і близько бога.

Грудь єго то підносила ся то сьуєкала ся від глибокого віддиху, а єго взяло таке чувство як той хвилі, коли єго висьвятїли на єрєл і коли єго перший раз завели до найсвятїйшого місця сьвятїві, але всетаки було оно тепер внакше.

Замість тяжким запахом кадїла віддихав він тепер легким і чистим воздухом а глибока мовчливість високої гори затронула тут могутїйше єго душу як там єрейський сьпів.

Єму здавало ся, як би тут боги чули кожде й найслабше порушенє єго уст, а мимо того серце єго було так повне вдячности і побожности, що єго аж щось перло дати вираз своєму чувству похвального пісеню.

Але уста єго замовкли, і він вкляк мовчки, щоби помолити ся і подякувати.

З глибокою побожністю глянув він довкола себе.

Де був тут вєхід, котрий в Єгипті зазначувало довге пасмо гір? Оптам, де тепер понад оазою прояснило ся небо. По правій єго руці було полудне, сьвята вітчизна Нілю і богів водоспадів; але тут не плила ніяка ріка,

дивальний товариш Барта назвав домагання „розбійничим нападом“ на Угорщину і запозив „парламентарну ворожобню під начальством незалежного сторонництва“. Кошут також вказував на те, що ніби то корона стає по стороні Австрії проти Угор в справі угоди. Міністер президент Сель очевидно дуже радо бачить таку опозицію Кошутівців і з сего можна додумувати ся, якою дорогою та ціла справа піде.

З Лондона доносять, що Кіченер угодив ся з провідниками Бурів що до того, що возьме лично участь в конференції відпоручників всіх бурських відділів в Оранії і Трансвалі, яка вкотре має відбутися. Нині розпочинають ся наради самих лиш Бурів, а уложені на них умови предложить Кіченерови окрема депутация. Спільна конференція Бурів з Кіченером відбуде ся в місті Ферайнінгі на границі Оранії і Трансвалю.

Новинки.

Лвів дня 16-го мая 1902.

— **Преосв. єпископ Константин Чехович** відїде з Черемиси на дня 19 19 с. м. на канонічну візитацію самбірського деканата.

— **З Самбора** пишуть: Зі всіх вісьмох чигалень „Просвіти“ самбірського повіта, одна чигальня в самім Самборі від марта с. р. проявляє яке таке жите. Заложена перед двома роками, чигальня ся з перенесенем діяльнійших людей з Самбора підупала і доперва в тім році завдяки людям доброї волі віджила на ново. — Новий відділ, до котрого увійшли: Пн. Олександр Духович емер. інспектор шкіл народних яко голова, Іван Вий стюляр яко заступник, Аполінарій Юркевич бронзівник яко касиєр, Теофіл Гродзівський студент прав яко секретар, Севишич яко бібліотекар, др. Данило Стахура і Бурчаковський яко заступники, — розвинув енергічну діяльність і в протягу будь-що-будь короткого часу стягнув вже до читальні 80 членів, а в надїя, що число се в певдові побільшить ся до сотки. Члени сходять ся що вечера, читають газети та книжки, а крім того під управою пп. Сенишина і Савкевича приучують ся хорального співу з нот. Хор

читальні співає дуже часто в церкві на великій службі Божій. Інтелігенція місцева дуже радо і щиро підпомагає змагання виділу, в праці над розбудженем самосвідомости між міщанством а проявилось се найкрасше на спільнім съвченім, котре читальня устроїла в Топину неділю.

— **Нагляча справа.** О. Д. Тавякевич оповідує: Прошу тих чч дяків всіх трех дієцезій, котрі в непереривній службі дяківській провели доси цілих 30 літ, подати мені без проволони літа своєї служби. Далше прошу мені подати всі відомі принадки зглядно імена окалічєлих дяків через отемнене, опіміне, оглухнене, окулавлене чи то спаралізоване ніг. А Впр. Отців прошу уклїно заопікувати ся тою справою як найщирїше і у себе і там де се вказане: сконтролювати єї донесеня і прицильувати їх найскорїше вислане. Мені єї дати конечно потрібні; і то вже до реферату на загальних зборах товариства взаїмної помочи дяків перемискої дієцезії на дни 29-го місяця, котрим рефератом хочу за помочи Божою заїніціювати активну самопоміч дяків, до чого основою має служити досягнений з льотерії капітал. Тому дуже прошу о безироловочні донесеня — О. Д. Тавякевич в Закомарю, почта Ожидів.

— **Крадїж в банку.** З Черновель доносять, що в Сторожинці вломали ся до тамошного банку кредитового товариства невинсліджені доси злодії і обікрали касу. Злодії розбили касу і забрали з неї готівки 20.000 К, 3 шпурки перел, золотий парамелник, пару золотих ковтків, золотий годинник і срібну пунку на сріпник — вельо вартости около 300 К. Касу отворено підроблєним ключем, який найдено рано в дверцях каси. Товариство було обезпечене в „Фейтєї“ на 20.000 К. тому не понесе великої шкоди. Злодії утїкли імовірно до Румунії.

— **Еміґрація до Аргентини.** Станіславівські Nowiny доносять, що з Піднечар, товмацького повіта виїхало до Аргентини кільканацять родин. До еміґрації намовив їх арендар.

— **Церков в Красній,** повіта бережанського згоріла дня 5 мая около 7 год. Шкода обезпечена лиш на 600 К. виносить 2000 К. Причиною огню було то, що під той час відбував ся в Красній похорон місцевого ссрудника о. Мушкевича і коли похід похоронний виїшов з церкви, покинено в церкві на престолі свічки. Далше доходжене в єї справі веде ся.

— **Убийство.** Дня 8 мая около 8 год. рано застріляв з карабіна 18-літній Федько Перейма в Лубяні коло Бродок, повіта львівського, 17-літню Марію Старовецьку. Причина убийства незвістна, а карно-судове доходжене веде ся.

— **Гради в Галичині.** Сей рік не заповідає ся користно для наших хліборобів. З многих околиць доносять, що падали там гради, вирвали дрібні і не пошкодили засївам, але они ворожать, що се літо не обїде ся без граду, так як було й минулого року. Рік 1901 доказав, що в Галичині нема таких околиць, де би град не падав.

— **В Бальнцях,** коломийського повіта, по вічу, яке комітет скликає на день 16 с. м. о 2-ій год. пополудни з нагоди свята знесеня панщини, відбуде ся святачий вечер в память Шевченка. В програму вечерка входять хори, деклямації і живий образ. Початок о год. 7 1/2 вечером. Цїни мїєць: перворядні 1 К, другорядні 60 с., вступ 30 с., для дітїай 10 с.

— **Тяжке покалічене.** Межи Іваном Коваликом а Федьком Кравцем в Любівцях, повіта яворівського, настала була дня 3 с. м. з причини роживих і маєткових суперечка, підчас котрої Ковалик розігров Кравцеви живіт і ще три рази пробив пожем плечі так, що житю Кравця грозить небезпечність. Ковалика арештував жандарм і відставив до суду в Краківці.

— **Вибух цілого поїзду з нафтою.** На станції Шераден в Америці на шляху залїзничї, що їде з Пітсбурга до Чикаго їхав оногди поїзд і він вїлканайцїть возів нафти. В дорозї один вїз з задю вдарив сильно в другий на передї і розбив его трохи, а випливаюча нафта займила ся. Подомїнь бухнула з вагона на яких 20 стїн високо, а від того вибуху займили ся і другї вози і так цілий дворець товаровий на станції станув в полумїні. Від того вибуху згинуло на місци 20 людей, 150 було смертельно а 50 легко покалічених. горїюча струя нафти пляла ще на півтора милї далеко аж до сїльця Веллїнборавг, де настала ще друга експльозия, від котрої згорїло два дома і один великий готель.

— **Нещасливі пригоди.** Дня 5 с. м. около 8 год. рано добував Іван Соломянець з Вороблячина повіта Равського каміне на власнім ґрунті в ямі глибокій на півтретя метра так нещасливо, що земля его приспала. Мимо скорої помочи видобуто его вже неживого. — Селянку Параньєку Кочкодан з Гороя коло Пути пов. чесанівського побив власний бугай дня 1 мая так тяжко, що она в пять днів ошєла померла.

— **Убийство.** Дня 5 мая увїшов до шинку Маркуса Епштана в Тудорої, повіта гусятинського, місцевий зарібник Йосиф Чайка і запытав шанкаря, „чи не знає, що діє ся з Архикнязем Рудольфом“ та й зараз стрїлив до него з пістолета набитого камінем і зранив

а де тут було місце для видимої діяльности Озиріса та Ізиси, того Горуса, що виріє із льотосового цвїту в папірусовій гуцавинї або тих богинь благодати Реннут і Зофа? До кого з них мїг він тут підняти руки?

Підняв ся тихонький легїт, мрака щезла як та непосидюща мара від слів заклинача, в острих зарисах показав ся єму многошпїлєстий вершок святаї гори Синаї а під ним виринали закрути долин і темнобарвна злегка фїдлююча площа моря щораз виразнїше.

Всюди тишина, нїгде ані слїду людєкої руки а мимо того все сподучало ся в одну велику, величаву цілість, все-таки піддавало ся всім законам цілого свїта, все було повне божєї сили.

Хотїв з подякою підняти руки до Апуату, того, що показував дорогу; але не мїг і безконечно малими показались єму ті боги, котрих він нераз одушевлєними словами величав перед народом, а котрі прецї лиш над Нілем мали якесь значїне, лиш там мали свою вітчину і там панували.

— До вас — сказав він сам до себе — я не молю ся! Тут де мое око як би якогось божка обнимає далеку даль, тут відчуваю я того одного, тут він близько мене, тут буду его взивати, тут буду єму дякувати!

І ще раз підняв він руки в гору та молив ся в голос: Ти Один! Один! Один!

Не сказав більше нічого, але пієня пієний подяки і славословлєня наповнила его грудь, коли він то говорив.

Коли наконець підняв ся, стояв коло него якийсь мужчина високого росту з могутними очами а такий повен достоїнности як би

якийсь король, мимо того що мав на собі просту пастиреку одежу.

— Благо тобі! — сказав незнакомий грубим повільним голосом. — Ти шукаєш правдивого Бога.

Пентаур став уважно приглядати ся тому чоловікови, а відтак сказав: Аж тепер я тебе пізнав; Ти Мезу. Я був ще хлопцем, коли ти покинув Сетїв дїм, але черги твого лица вбили ся мені в душу. Як тобі так і мені розкрив Аменї тайну науки о Однім.

— Він его не знає — відповів тамтої другий призадумавий і глянув на овид, що заяснїв ся на вєходї.

Небо закрасило ся пурпурово а вершок ґранїтової гори, вкритий ослоною леду став свїтити ся і пускати искри мов би чорний дїямапнт, що натягнув в себе проміня сонця.

Свїтло дня показало ся, а Пентаур обернув ся до него лицем і став молити ся після свого звичаю.

Коли встав знову, клячав і Мезу на землі, але був задом обернений до сонця.

Коли скінчив молити ся, спитав его Пентаур: Дялячого ти обернув ся, коли явив ся бог сонця? Таже нас учили, щоби ми споглядали на него, коли він до нас підходить.

— Бо я — відповів на то его поважний товариш — молю ся до иншого як ви. Сонце і всі звїзди суть в его руцї як та пїлка дітїй, земля єсть підніжком его ніг, вихор его віддихом, а море перед его очами як отєя капелька на стеблї.

— Научи-ж мене пізнати того Великого, до котрого ти молиш ся! — відозвав ся Пентаур.

— Шукай его — сказав на то тамтої другий — а знайдєш, бо ти прийшов з нужди і горя, а він обявив ся і мені на сїм місци одного такого ранка, як отєєй, в хвили тяжкого страданя.

Чужинець обернув ся і щшов а незадовго скрили его скали перед очима задуманого і споглядаючого в далеку даль поета.

В глибокій задумї пустив ся Пентаур в долину і доходив до хати мисльового.

Незадовго пристанув, бо зачув людєкі голоси; але скали засланяли его очам надходячу громадку.

Наконець показали ся син его гостинного приятеля, якийсь мужчина в єгипетєкій пошї, якась жєнщина високого росту, коло неї якась дївчина, що ступала легоньким кроком і ще якась друга, котру невідьники несли на носилцї.

Пентаурови серце забило ся, бо він пізнав Бент-Анагу і єї подругу.

Они щезли коло хати мисльового, а він станув зітхнувши глибоко і стояв як би прикований під скалою, стояв довго, довго і не рушив ся.

Він не чув, що хтось легким кроком підходить до него і що назад вертає ся, не відчував спеки сонця, котре на него і на порфір поза ним зачинало припїкати, не видїв тої жєнщини, що тепер ішла против него; але як той голуб, що нараз відзискує слух, кинув ся, коли почув, що хтось вимовив его імя, та й вимовили ще й чнї уста!

— Пентауре! — заклїкала Бент-Анаг в другє, і поет розложив широко руки а довн-

смертельно. Коли Чайку зловили і відставили до суду, він на цитане длячого то зробив, відповів, що хотів зімстити ся на першій ліпшій жиді, котрого би стрітив, за кривди, які жиди зробили бл. п. Архієпископи Рудольфови. — Убийник єсть очевидно чоловіком несповна розуму.

— **Нова жертва їзди баллоном.** Бразильський адвокат і посол Август Северо хотів закасувати всіх дотеперішних воздухоплавців і казав зробити собі в Парижі баллон найбільший, який був досі і назвав его „Пако“ (мир). Дня 12 раненько около пів до сегої пустив ся він нам в гору з одним механіком. Нараз на баллоні у висоті 300 метрів показалась на однім кінці баллона полумінь а відтак і цілий баллон станув в полуміні та роздав ся страшенний гук. В одній хвилині з баллона вже не було видно нічого а оба воздухоплавці упали на землю: механік згорів був вже у воздуху а Северо забив ся.

— **Переїхали на залізницю.** Дня 12. мая с. р. межі станціями Мшана а Зимна вода при кільометрі 327-452 переїхав поїзд ч. 5 якого сь селянина і забив на місци. Як той селянин називав ся, з відки походив, не знати. Доходжене веде ся в суді повітовім в Янові. — На просторі шляху залізничній львівсько-черновецької межі Підмонастирем а стацією Вибрка-Глібовичі випав з вагона в ночі з дня 13. на 14. с. м. з поїзду, що їхав до Черневець, якийсь подорожний і згинув на місци.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекція залізниць державних** оповіщує: „З днем 1 мая с. р. змінено назву стації Катовіц на шляху Відень-Берг в окрузі ц. к. Дирекції залізниць держ. в Пільзні на „Катовіц в Чехах“, а назву стації Немельков на шляху Гораздовіц-Бабін на „Немельков-Вельгартіц“.

На шляху Прага-Фурт в. л. поміж станціями Берави і Карльштайн отворено дня 1 мая с. р. перестанок особовий „Србеко“ для руху особового і пакуноквого. — Рівночасно змінено назву стації Вотіц на шляху Відень-Прага на „Вотіц-Веселька“, а назву стації Вотіц-Безтагов на „Вотіц місто“. Назву стації Гожеліц на шляху Берави-Душнік змінено на „Гожеліц Нучіц“, а назву стації Госпозін на

ка короля припала до его грудий, а він пригорнув єї до себе, як би хотів задержати на ціле житє і ніколи від себе не пустити.

За той час дружина княгині спочивала коло хати мисливого.

— Она припала ему до другий, я то виділа — сказала Уарда. — Ніколи того не забуду! То так було, як би онто мріюче море підоймило ся і обняло сьвяту гору!

— Звідки у тебе такі гадки, дитинко? — відозвала ся Неферт.

— Із серця, із самої глубини серця! — сказала Уарда. — Я така щаслива, що й не можу того висказати!

— Ти его виратувала і відплатила ся ему за его добре діло, тому то й так тішиш ся.

— То не лиш того! — сказала Уарда. — Мене брало ся вже отчаяне; але тепер виджу знову, що боги справедливі і добрі.

Жінка Мени притакнула їй і зітхнула: Они обоє щасливі!

— Та й заслужили собі на то! — відозвалась дівчина. Оттаку як Бент-Анат думаю я собі богиню правди, а такого другого мужчини як Пентаур нема в цілім Єгипті.

Неферт мовчала хвильку, а відтак спитала з тїха: А ти виділа Мену?

— Та як би не виділа? — відповіла Уарда. — Зажди лиш, прийде час і на вас. Мені здає ся, що я гляджу нині в будучність як би яка пророкиня! Але подивім ся чи лікар Небзехт все ще лежить і спить. Напиток якого я наляла до бордюга, мусів міцний бути.

шляху „Зльопіц - Равдніц“ на „Госпозін - Кметуовес“.

З днем 1. мая с. р. отворено поміж станціями Лужан і Швігав на шляху Пільзно-Айзенштайн в окрузі ц. к. Дирекції залізниць державних в Пільзні, перестанки „Боров і Рот-Порітшен для руху особового і обмеженого руху пакуноквого.

Оповіщенням заміщенням в „Газеті Львівській“ розписує ц. к. Дирекція залізниць державних у Львові оферту на будову сім мурованих будок стражничих і тільки будинків побічних на шляху зал. Ланьцут-Підволочиска. Кошта будови виносить 50.945 корон. Оферти приймає ц. к. Дирекція залізниць державних найдалше до 12 години в полудне дня 26. мая 1902. — Услівя будови, пляни і інші залучники можна переглянути в ц. к. Дирекції залізниць державних у Львові, в відділі консервації і будови III. поверх, двері ч. 308.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 16 мая. N. W. Tagblatt доносить, що галицький сойм буде скликаний 17 червня і буде радити до 10 липня.

Відень 16 мая. З Бюрмонс на границі австрійсько-італійській доносять, що 20 галицьких емігрантів задержано, бо не мали средств на дорогу і завернено їх назад до Галичини.

Петербург 16 мая. До Царского села, де з нагоди гостини Любега відбуде ся військова парада, прибула майже ціла залога з Петербурга.

Рим 16 мая. Міністром війни іменований генерал Оттоленгі. Оттоленгі єсть жидом.

Берлін 16 мая. Доносять з Петербурга, що наслідник російского престолоа вел. князь Михайло прибуде сего року на цїсарські маневри до Австрії, котрі відбудуть ся в долині ріки Вагн.

— А вжеж, що міцний — сказала на то Неферт і пішла за дівчиною до хати.

Там лежав лікар все ще на своїй постелі і спав з широко розвореними губами.

Уарда вклякла коло него, дивила ся на его лице і сказала: Він мудрий і все знає, а як дуриовато він тепер виглядає! Я его збуджу.

Збитки взяли ся єї і она витягнула з постелі стебло соломи і поскоботала его ним по носі.

Небзехт підняв ся, пчихнув і спав далше, а Уарда засьміяла ся на голос своїм срібним голосочком. Відтак почервоніла ся і сказала: То преці не годило ся. Він добрий і великодушний!

При сих словах взяла она спячого за руку, притулила єї до своїх уст і обтерла піт з его чола. Він тогди пробудив ся отворив очи і замуркотів як би кривь сон: Уардо, любя Уардо!

Дівчина відступила ся і втекла.

Неферт пішла ва нею.

Коли Небзехт етанув знову на рівні ноги і розглянув ся, побачив ся сам один в чужій хаті мисливого. Він вишов на двір, де застав дружину Бент-Анати, котра з обавою розмавляла о тїм що стало ся і чого ще можна було сподівати ся.

(Дальше буде).

Надіслане.

Цінник желізних знарядів торговлі Александра Копача в Струтині вишнім почта Долина ад Стрий.

Коси із англійської твердої стали, подвійного гарту, знамениті, з тонким полотном, дуже легкі, добре косять гірську траву. Кто замовить 5 кільограмів кіє, получить даром одну косу і один камінь до острєня. Родичі! Косить моїми косами. то найлучші в сьвітї; косячи ними, заощадите і труд і здоровля. Не дайте ся обдуряти жидам і їх агентам: 50 жидівських кос не стоїть одной англійської!

Довгота кос в сантиметрах:

65 70 75 80 85 90 95 100

За одну штуку з каменем;

Кор. 2-10, 2-20, 2-30, 2-40, 2-60, 2-80, 3-00, 3-20

на пяти-кільеву посылку иде шук

16 15 14 13 13 13 12 12

Обзуренні серпи із англійської стали, дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути їх в руках, Кто замовить 20 штук. молучить 2 даром. Ціна за один серп 60 гел. — **Англійські бритви** з тонким полотном із найлучшої стали. За 35 минут можна обголити з 30 найтвердіших бород. Одна бритва по 3 і 4 корони. Бельгійські камені до бритв по 1 кор. і по 3 кор. **Мотики** (сапи) до бараболы, кукурузи і всякої ярици, із найтвердійшої англійської стали, не загинають ся навіть в найтвердійшій землі, штука 1 К. **Брусники до острєня** кос по 50 гел. — Маю также на складі вишеневі дуже добрі годишники **Роскофни**, такі, яких употребляють на жел. дорогах і продаю їх по 20 кор. а гаранцію даю на 10 літ. — Продаю также **Рускій лен** „із Парнави“. Віп виростає на 140 см., удає ся на кождім ґрунті по конопинні, по коноплях і на литних стернях. Можна его мочити або стелити. Дає прядиво біле як бавовна. Літра насія коштує 40 гел. Менше від пять кільоґр. не висідає ся. На 5 кільо иде 9 літрів.

На всяке замовлене треба приелати 2 кор. задатку, бо иначе не вишле ся. Найлучше послати гроші переказами і на них замовляти, щоби не тратити грошей на письма і карти. Адрес! **Александр Копач в Струтині вишнім, почта Долина коло Стрия в Галичині.**

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченки для ужитку молодіжи. Ціна 1 вр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педагогічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодіж шкільна, але всі, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то весуп займає 78 сторіц, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміння поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педагогічним у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

Оповіднене

Повідомяє ся Р. Т. Вееч. Духовенство, що Міський музей у Львові купує і дає найвишні ціни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекція промислового музея.

Карти візитні

літографовані, 100 штук від 1 злр. і више виконує

літографія „Института ставропільського“ ул. Бляхарска ч. 9.

За редакцію відповідає: Адам Крашевський

Станція залізнична
Мушинна-Криниця
в Кракова 7 год.
в Львова 12 " "
в Пешту 12 " "

Ц. к. ЗАВЕДЕННЯ ЗДРОБВЕ
Криниця (в Галичині)

Найзасібніша щавя залізиста.

В місці:
почта три рази день,
телеграф, аптика.

Положення гірське в Карпатах 590 метрів над пов. моря. Від станції залізничної година дороги битої, добре утриманої.

Средства лічниць: клімат підальнейський, купелі залізисті, газібаї з вільнич квас вуглеводий, огрівані методом Шварца (в р. 1897 видаю їх 43 500).

Купелі борошніві, парю огрівані (в р. 1897 видаю їх 16.400).

Купелі газові: з чистого квасу вуглевого.

Ц. к. заведење гидрорпатичне: під проводом спеціаліста Дра Г. Еберса (в р. 1897 видаю 12 000 процедур гидрорпатичних).

Пите вод мінеральних місцевих і ваграничних, Жентиця, кефір, гімнастика лічниць.

Лікар здоровий Др. Л. Копаф цілий севом стало ординауючий. Надто 12 лікарів вільно практикуючих.

Проходи. Дужий великий парк смерековий взаємнито удержуваний до 100 моргів простору. Ближні і дальні прогульки в чудові Карпати.

Помешкання. Більше як 1500 комнат з комфортом умебльованих, з комаляткою постелею, услугою, двайтнями електричними, печамі і т. д. в ціні від 60 кр. денно.

Костел католицкий і церков Величавий дім здоровий, кілька реставрацій, кілька вансіоватів приватних, молочарні, цукрні.

Музинна здробва під проводом А. Вронського під 21 мая. Сталий театр, концерта.

Френквенція в р. 1890 5.880 осіб.

Сезон від 15 мая до 30 вересня.

В Маю, Червню і Вересню ціна купелей, помешкань і страв в годовній реставрації знижені о 25%.

Розсилка води мінеральної від Цвітня до Падолиста, склада у всіх більших містах з краю і за границю.

В місяці лічниць і серпни убогим жадні пільги, як увільненє від такс здробвих і т. и. удлені не будуть.

На жаданє удліанє обясненє

Ц. к. Заряд здоровий в Криниці.

ОБРАЗИ
СВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

- Вечеря Господня Леонарда да Вінчі рит. на міді величини 44×80 см. . . . 12 зр.
- Сикстинська Мадонна Рафаеля величини 41×51 см. . . . 4 зр.
- Непорочно початая Мурілля величини 42×32 см. . . . 4 зр.
- Христос при криниці з Самаританкою Караччіого величини 37½×63 см. . . 4 зр.
- Есея Ното Івіда Рені вел. 49×39 см. . . . 5 зр.
- Христос несучий хрест Рафаеля величини 52×36 см. . . . 4 зр.

Всі ті образи (птики) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевіші як в торговлях образами. Висилають ся лише на посліплатою вже офранковані. Замовляти у М. Кучабінського Львів, ул. Чарнецького.

МАYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Цяте цілком перероблене і побільшене видаєє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкряпними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстрацій, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстрацій хромолітегр., 200 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том списку (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового видання того твору, одинокого в загальній літературі, єсть літературским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданнях більше як півтора мільярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавіший сучасний твір, як словар людского знаня.

Тей лексикон можна дістати в комплекті, всі томи нараз на сплату по 3 зр. місячно.

Замовленя приймає А. Ландовський, Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ

найновіший інструмент салюновий швейцарський, самограй, ноти металеві без гачиків в різних величинах. Продає Соболевський годинникар у Львові, площа Марийська (готель французский).